

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCIX. — Wydana i rozesłana dnia 10. października 1902.

Treść: № 193. Rozporządzenie, dotyczące się emisji biletów bankowych 100-koronowych i ściągnięcia biletów bankowych na 100 zł. w. a.

193.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1902,

dotyczące się emisji biletów bankowych 100-koronowych i ściągnięcia biletów bankowych na 100 zł. w. a.

Jak widać z załączonego tu obwieszczenia, Bank austriacko-węgierski rozpocznie z dniem 20. października 1902 wydawać bilety bankowe 100-koronowe, opatrzone firmą „Banku austriacko-węgierskiego“ i datą 2. stycznia 1902.

Jednocześnie rzeczony Bank wycofa i ściągnie będące obecnie w obiegu bilety bankowe na 100 zł. w. a. z datą 1. maja 1880.

Na zasadzie art. 89 statutów Banku austriacko-węgierskiego, Dz. u. p. Nr. 176 z r. 1899, Rząd królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych i Rząd krajów Korony węgierskiej postanowiły w porozumieniu z Radą generalną Banku austriacko-węgierskiego, że ściąganie rzeczonych biletów bankowych odbywać się ma według postanowień w przytoczonym obwieszczeniu tegoż Banku zawartych.

Böhm r. w.

Obwieszczenie,

dotyczące emisji biletów bankowych 100-koronowych Banku austriacko-węgierskiego z datą 2. stycznia 1902, tudzież wycofania z obiegu biletów 100-guldenowych wal. austr. z datą 1. maja 1880.

Z dniem 20. października 1902 rozpocznie Bank austriacko-węgierski wydawać w swoich zakładach głównych w Wiedniu i w Budapeszcie, jakoteż we wszystkich filiach, bilety bankowe 100-koronowe z datą 2. stycznia 1902.

Opis tych nowych biletów ogłasza się w dodatku do niniejszego obwieszczenia.

Obecnie w obiegu będące banknoty po 100 zł. wal. austr. z datą 1. maja 1880 zostają wycofane z obiegu i ściągnięte.

W tej mierze wydał Rząd królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych wspólnie z Rządem krajów Korony węgierskiej i w porozumieniu z Generalną Radą Banku austriacko-węgierskiego następujące postanowienia:

1. Zakłady główne i filie Banku austriacko-węgierskiego przyjmować będą bilety bankowe po 100 zł. w. a. z datą 1. maja 1880, przy zapłatach i do wymiany do 30. kwietnia 1904.

2. Od 1. maja do 31. października 1904 przyjmowane będą te bilety w zakładach głównych Banku austriacko-węgierskiego w Wiedniu i Budapeszcie tak przy zapłatach, jak i do wymiany,

natomiast we wszystkich filiach Banku tylko do wymiany.

3. Począwszy od dnia 1. listopada 1904, wycofanych z obiegu biletów bankowych po 100 zł. wal. austr. z datą 1. maja 1880, Bank austriacko-węgierski nie będzie już nadal przyjmował przy zapłatach, tak, że ostateczny termin ściągnięcia tych banknotów upływa z 31. października 1904.

Po tym terminie przyjmowane będą te bilety tylko w zakładach głównych Banku austriacko-węgierskiego w Wiedniu i Budapeszcie, i to wyłącznie do wymiany.

Po 1. listopada 1904, filie Banku mieniać będą te bilety tylko na podstawie wniesionej prośby i za zezwoleniem Rady generalnej Banku austriacko-węgierskiego.

Celem uzyskania tego zezwolenia wymagane będzie przedłożenie rzeczonych biletów z dołączeniem konsygnacyi.

Po 31. października 1910 Bank austriacko-węgierski nie będzie już nadal obowiązany do wykupiania lub wymiany biletów po 100 zł. wal. austr. z datą 1. maja 1880 (art. 89 statutów).

Wiedeń, dnia 6. października 1902.

Bank austriacko-węgierski.

Biliński,
gubernator.

Schreiber
członek Rady generalnej.

Pranger
sekretarz generalny.

(Załączka.)

Opis biletu bankowego 100-koronowego Banku austriacko-węgierskiego z roku 1902.

Bilety bankowe 100-koronowe Banku austriacko-węgierskiego z dnia 2. stycznia 1902 mają format 165 milimetrów szerokości a 110 milimetrów wysokości i wykonane są na papierze bez znaków wodnych, na którym z jednej strony wydrukowany jest tekst niemiecki, z drugiej zaś węgierski.

Właściwa rycina banknotu ma 155 milimetrów szerokości a 100 milimetrów wysokości i wykonana jest w kolorze zielonym. Tworzy ją prostokątna rama, której górną część, jakoteż obie boczne części wypełniają zdobiny giloszowe.

W górnej części widać trzy gilosze, z których każda zawiera w białym kolorze cyfrę „100“. W ozdobnym obramowaniu, tworzącym prawy róg biletu, znajduje się dalszy rząd tych cyfr, leżących również na giloszowych zdobinach i wykonanych białą farbą.

Z tego ozdobnego obramowania zwisają na wstęgach na stronie tekstu niemieckiego godła wiedzy, zaś na stronie tekstu węgierskiego godła muzyki.

Dolną część ramy tworzy cokuł, na którym na niemieckiej stronie wyrażona jest pismem t. zw. szkieletowem imienna wartość biletu, t. j. sto koron, w ośmiu językach krajowych, a mianowicie:

**STO KORUN - STO KORON - CTO KOPOH
CENTO CORONE - STO KRON - STO KRUNA
CTO KPYHA - UNA SUTĀ COROANE.**

Na węgierskiej stronie wartość biletu nie jest oznaczona w różnych językach, lecz tylko dwa razy po węgiersku, a mianowicie: „Száz korona“.

Środek cokułu tworzy wzniesiona tarcza, na której tak na niemieckiej jak i na węgierskiej stronie wydrukowany jest antykwą przepis karny, opiewający: „Die Nachmachung der Banknoten wird gesetzlich bestraft“, względnie: „A bankjegyek utánzása a törvény szerinti büntetetik“.

Po lewej stronie wspomnianej tarczy widać na cokule tak z jednej jak i z drugiej strony ryciny grupę, składającą się z odzianej postaci kobiecej i nagiej postaci dziecięcej; postać kobieca siedzi na kamiennej ławce, na której prawem poręczu uwydatniona jest głowa i stopa gryfa.

Na niemieckiej stronie postać kobieca siedzi bliżej brzegu biletu a wzrok jej utkwiony w zwój pergaminu, który takowa podtrzymuje prawą ręką na łonie, podczas gdy lewa jej ręka spoczywa na ramieniu dziecka, które się o nią opiera. Dziecko to trzyma w lewej ręce kartę pergaminu i wznosi, jakoby w zamiarze pisania na niej, pytający wzrok ku postaci kobiecej. U stóp dziecka widać kulę ziemską.

Na węgierskiej stronie siedząca postać kobieca umieszczona jest więcej ku środkowi. Zwraca ona głowę ze spokojnym wzrokiem na zewnątrz, w lewej ręce zaś trzyma opartą na łonie otwartą księgę. Z prawej strony opiera się o nią dziecko z wzrokiem w księgę utkwionym, które postać kobieca obejmuje prawą ręką. Dziecko to w prawej ręce trzyma pióro, lewą zaś opiera się o biodro postaci kobiecej.

Tło tej grupy stanowi draperya, spadająca w fałdach na wspomnianą kamienną ławkę, i zawierająca u góry w lewym rogu banknotu na stronie niemieckiej cesarskiego orła austriackiego, a na stronie węgierskiej herb krajów Korony węgierskiej.

Oba te herby otoczone są uwitą z owoców girlandą na sposób festonu.

Prawą stronę wewnętrzną części ryciny wypełnia z jednej i drugiej strony postać męska; na niemieckiej stronie przedstawia ona kowala, zwróconego ku widzowi i opierającego młot na kowadle, otoczonym odznakami rzemiosła kowalskiego. Zwrócona plecyma męska postać na stronie węgierskiej przedstawia żniwiarza, wspierającego się w pozycji wyprostowanej na kosie; u stóp jego leżą godła rolnictwa.

Środek biletu wypełnia tekst, umieszczony na tle jednostajnej płaskorzeźby, otaczającej drobną rozetę giloszową.

Czerwono-brunatna barwa przebija z tła całego banknotu i tylko w środkowej części, gdzie znajduje się tekst, przechodzi w kolor nieco jaśniejszy. Na niemieckiej stronie mieści się powyżej napisu serya, na węgierskiej numer banknotu, w czerwonym kolorze.

Tekst banknotu i podpisu firmy opiewa na niemieckiej stronie:

„Die Oesterreichisch-ungarische Bank zahlt gegen diese Banknote bei ihren Hauptanstalten in Wien und Budapest sofort auf Verlangen

Hundert Kronen

in gesetzlichem Metallgelde. Wien, 2. Jänner 1902.

OESTERREICHISCH-UNGARISCHE BANK.

Biliński
Gouverneur.

Schlumberger
Generalrath.

Pranger
Generalsecretär.“

na węgierskiej stronie:

„Az Osztrák-magyar bank e bankjegyért bárki kívánságára azonnal fizet bécsi és budapesti főintézetinél

Száz korona

törvényes ércpénzt. Bécs, 1902. januar 2^{án}.

OSZTRÁK-MAGYAR BANK.

Biliński
kormányzó.

Mechwart
főtanácsos.

Pranger
vezértitkár.“

Wiedeń, w październiku 1902.

